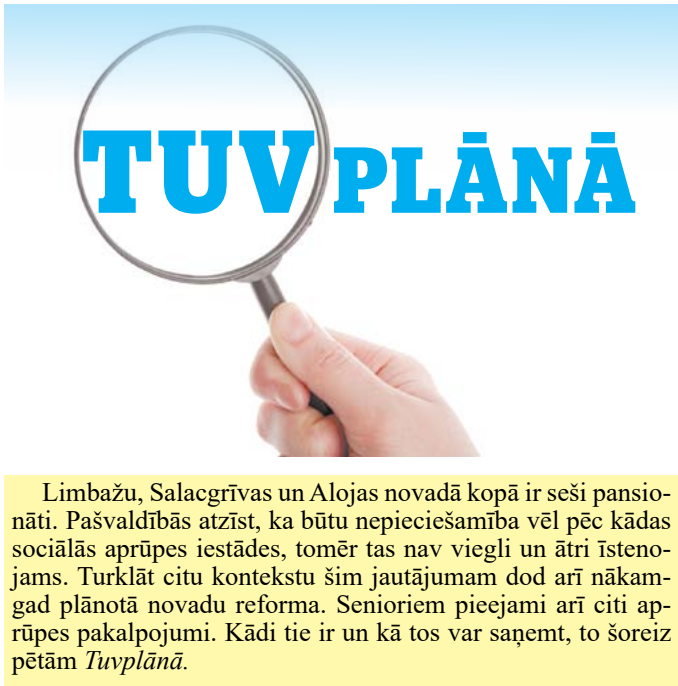

Limbažu, Salacgrīvas un Alojas novadā kopā ir seši pansionāti. Pašvaldībās atzīst, ka būtu nepieciešamība vēl pēc kādas sociālās aprūpes iestādes, tomēr tas nav viegli un ātri īstenojams. Turklāt citu kontekstu šim jautājumam dod arī nākamgad plānotā novadu reforma. Senioriem pieejami arī citi aprūpes pakalpojumi. Kādi tie ir un kā tos var saņemt, to šoreiz pētām *Tuvplānā*.

Urgai Alojas novadā – 70 darba gadu pieredze

Aprūpes nama *Urga* vadītāja **Sandra Filipova**, vaicāta, kā klājas viņas vadītajai iestādē, sāk ar dažādiem ierobežojumiem un stingro kārtību, kas pandēmijas laikā jāievēro. Pansionātā ir karantīna, kas visās sociālās aprūpes iestādēs noteikta kopš pavasara. Ja vasarā noteikumus nedaudz mīkstināja, tad līdz ar ārkārtējo situāciju valstī tie atkal pastiprināti. Tuvinieki iemītniekus apmeklēt nedrīkst. Tāpat jaunu klientu uzņemšana notiek krietni vien citādāk nekā līdz šim. Cilvēkam, iestājoties pansionātā, vispirms jāpavada 14 dienas izolācijā, tad jāveic Covid-19 tests. Tāda pati kārtība ir, jau esošajiem iemītniekiem atgriežoties no ārstniecības iestādēm. S. Filipova uzsver, ka visus šos noteikumus ievēro ļoti stingri.

Vadītājai gan nācies saskarties ar problēmu, kas, viņasprāt, ir nerisināms jautājums visas valsts līmenī. Proti, personālam – ārstiem, medicīnas māsām – mēdz būt vairākas darba vietas. *Urgas* gadījumā trīs aprūpētājas strādāja gan pansionātā, gan Vidzemes slimnīcā. Slimnīca darbiniecēm noteica pašizolāciju, tāpēc pansionātā bijis

Aprūpes nama *Urga* iemītnieki pagājušā gada Ziemassvētkos, kad tos varēja svinēt visi kopā

satraukums, ka šeit varētu būt ienests vīruss. – *Pandēmijas laikā vajadzētu stingri kontrolēt un ierobežot šādu personāla pārvietošanos no vienas darba vietas uz citu. Jo tā vīruss tiek pārnēsāts. Mēs cīnāmies ar sekām, bet neskatāmies, kādi ir cēloņi.*

Pansionātā ir 60 klientu. S. Filipova stāsta, ka apmēram puse no viņiem ir guloši, diezgan daudzi arī ar smagu demenci. Pēdējo gadu novērojumi liecina, ka šādu iemītnieku skaits arvien pieaug. – *Līdz ar mūsdienu medicīnu, zālēm, cilvēki dzīvo ilgāk. Tomēr tas nes līdzi dažādas diagnozes, piemēram, aizkalkošanas asinsvadi. Arī gatavojot statistikas pārskatu, redzam, ka diezgan daudziem mūsu iemītniekiem jau ir vairāk nekā 90 gadu. Šobrīd vecākajai klientei ir 98 gadi.*

Runājot par darbiniekiem, *Urgas* vadītāja atzīst, ka tas ir viens no jautājumiem, kas liek bažīgi raudzīties nākotnē. Pagaidām gan darbaspēka pietiek, tomēr S. Filipova atzīst: – *Rindā uz šo darbu nestāv.* Pansionātā ir 33 darbinieku, 13 no tiem – aprūpētājas, un viņu darba ikdiena vērtējama kā vissmagā-

kā. Jāprot komunicēt ar klientiem, kam ir arī garīga rakstura saslimšanas, jāatrod katram sava pieceļa. Pozitīvi vērtējams, ka aprūpētājas iegūst atbilstošu izglītību, mācās kursos, ko piedāvā Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA). Tiesa, lai šo profesiju apgūtu nopietni, būtu nepieciešama daudz padziļinātāka apmācība. – *Noteikti atbalstu, ka šo darbu dara iepriekš sagatavoti darbinieki, tomēr jāmācās būtu vismaz divus gadus. Tikai nav jau īsti, kur mācīties... Zinu, ka Jūrmalā ir šāda iespēja, bet tas ir tālu.*

S. Filipova piecājas, ka šogad ar NVA atbalstu izveidota darbavieta cilvēkam ar invaliditāti, kurš no pansionātā strādā par pavadoni, palīdz klientiem veikt vienkāršas ikdienas darbības, pavada viņus pastaigās, ved pie ārsta. Tiesa, iemītnieku gaitas ārpus pansionāta šobrīd ir maksimāli ierobežotas. Iestādes vadītāja stāsta, ka cilvēkiem tiek skaidroti iemesli, kāpēc tas tā ir. Ar saviem tuviniekiem klienti var aprunāties no attāluma, izejot uz iestādes balkona, protams, saziņa notiek arī telefoniski.

No nākamā gada visās Alojas novada

sociālās aprūpes iestādēs paaugstināsies uzturēšanās maksas. Šādu lēmumu nācās pieņemt, izvērtējot plānotās izmaksas – līdzekļi nepieciešami gan visu epidemioloģiskās drošības pasākumu ievērošanai, gan minimālās algas pieauguma dēļ. *Urgā* līdz šim pašu novadā deklarētie iedzīvotāji par pansionātu mēnesī maksāja 600 eiro, no citām pašvaldībām nākušie – 650 eiro. Nākamgad visiem noteikta viena uzturēšanās maksa – 700 eiro mēnesī. S. Filipova stāsta, ka lielākā daļa iemītnieku – 38 – ir Alojas novada iedzīvotāji, pārējie nāk no Limbažiem, Burtiniekiem, Salacgrīvas, Rīgas, Stopiņiem.

Aizvadītajā vasarā iestāde nosvinēja savu 70. jubileju. Vadītāja atzīst, ka izdevies jauks pasākums. Un nu visi gatavojas Ziemassvētkiem. Lai arī ar ierobežojumiem, tomēr svētki būs! Telpas ir izdekorētas, senioriem būs dāvanas no *Engēļa pasta*, svētku maltīte ar tradicionāliem ēdieniem – pelēkajiem zirņiem, kāpostiem, cepeti, piražiem. Iecerēta arī blūka vilksana cauri telpām, lai savāktu visu sliktu no, pēc tam parkā dedzinot, to izkūpinātu gaisā.

Limbažu novadā palīdzības sniegšana turpinās arī pandēmijas apstākļos

Ja radusies nepieciešamība pēc tādiem pakalpojumiem kā aprūpe mājās, pabalsta šāda veida palīdzības apmaksai vai pašvaldības līdzfinansējuma pansionātam, vispirms jāvērsas pie sociālā darbinieka. Limbažu Sociālā dienesta nodaļas vadītāja **Laima Hincenberga** stāsta, ka lai arī šobrīd, pandēmijas uzlikto ierobežojumu dēļ, mēdz būt grūtāk savākt visu nepieciešamo dokumentāciju pakalpojuma piešķiršanai, tomēr apstāties nekas nav. – *Neviens iesniegums nav atstāts bez ievēribas, visus izskatām, ja cilvēkam palīdzība vajadzīga, tad par to gādājam.*

Limbažu novadā strādā četri aprūpētāji – viens Skultes pagastā un trīs Limbažos. L. Hincenberga atzīst, ka šis ir fiziski un emocionāli grūts darbs, jo jāspēj saprasties ar cilvēkiem, kas par sevi spēj gādāt tikai daļēji. Viņu vietā jānodas uz veikalu, nereti jāpavada pie ārstiem, jāpalīdz nokārtot kādas formalitātes. Jāpiebilst, ka aprūpe mājās ir pakalpojums, ko iespējams saņemt tikai darbdienu un darba laikā. Tāpat par to jāmaksā, lai gan ir atsevišķas situācijas, kurās to pilnībā apmaksā pašvaldība. Katru gadu šo pakalpo-

jumu Limbažu novadā saņem 25–30 cilvēki. Lai palīdzību ikdienas vajadzībās saņemtu arī citviet novadā dzīvojošie, cilvēkiem – kaimiņiem, draugiem, kuri uzņemtas gādāt par senioru, iespējams iegūt pašvaldības pabalstu aprūpei. Te gan jāpiebilst, ka šīs atbalsta personas nevar būt, piemēram, bērni, kas dzīvo novadā un kuriem jebkurā gadījumā ir pienākums gādāt par vecākiem.

Nedz aprūpe mājās, nedz aprūpes pabalsts nederēs situācijās, kad nepieciešams kopšanas pakalpojums – cilvēks ir gulošs, ir specifiskas vajadzības, diennakts uzraudzība. L. Hincenberga atgādina, ka šādos gadījumos iespējams nokārtot invaliditātes grupas piešķiršanu un saņemt valsts apmaksātu kopšanas pabalstu. Tomēr izvēle, kur cilvēks šo aprūpi saņems, – par viņu gādās ģimenes locekļi vai tas tiks uzticēts speciālistiem pansionātā –, ir tuvinieku rokās. Sociālais dienests šo jautājumu risināšanā iesaistās, ja nepieciešams piešķirt pašvaldības līdzfinansējumu pansionāta apmaksai. Tas ir tad, ja cilvēkam nav apgādnieku un pensija visas izmaksas nesedz vai apgādnieki kādu iemes-

lu dēļ nevar finansiāli iesaistīties. Tomēr arī šeit katrs gadījums tiek izvērtēts individuāli. L. Hincenberga sagatavojusi skaitļus, cik daudz pēdējos gados Limbažu novads lēmis par līdzfinansējuma piešķiršanu aprūpes pakalpojumam pansionātā:

	Klientu skaits	Ir apgādnieki
2017	22	12 (55%)
2018	22	8 (36%)
2019	18	10 (56%)
2020	25	16 (64%)

Kāpēc apgādnieki (visbiežāk bērni) finansiāli neiesaistās? Iespējams, viņi atzīti par trūcīgām personām vai veikts ienākumu izvērtējums un līdzfinansējums nav jāmaksā, nemaz vai jāsedz daļēji. Vēl reizums bērni ir deklarēti Latvijā, bet dzīvo ārzemēs, neatsaucas vai nav zināmi viņu kontakti, dažkārt arī paši vecāki nav audzinājuši savus bērnus.

Limbažu novadā ilgstošo sociālo aprūpi nodrošina pansionāts *Pērle*, kas izvietots divās ēkās Pociemā un Umurgā. Sociālais dienests izveidojis sadarbību ar aprūpes institūcijām Alojas, Priekulņu un Amatas novadā.

Pēc visu dokumentu sakārtošanas kādā no šīm iestādēm atrast vietu parasti izdodas diezgan ātri. Turklāt, ja klients vai viņa tuvinieki izsaka vēlmi uzturēties kādā konkrētā pansionātā, atbrīvoties vietai, iespējama viņa pārvietošana. Krietni ilgāk jāgaida rindā, lai aprūpi saņemtu personas ar smagiem un ļoti smagiem garīga rakstura traucējumiem. Viņiem šo pakalpojumu apmaksā valsts, tomēr rindas ir garas. – *Vasarā viens mūsu klients tika aizvests uz valsts sociālās aprūpes centru Daugavpilī. Ir cilvēki, kuri gaida rindā gadu un vairāk.*

L. Hincenberga vērtē, ka šībrīža situācija, protams, rada zināmus izaicinājumus un uzliek pārbaudījumus, tomēr patiešām nopietnas pārmaiņas kam Limbažā, gan apkārtnē novadu sociālo dienestu gaida nākamgad – pēc administratīvi teritoriālās reformas, – *Atceros, ka pēc iepriekšējās reformas pagāja četri pieci gadi, kamēr viss sakārtojās un izveidojās vienota sistēma, kā novadā sociālajā jomā strādājam. Nu mums priekšā atkal tas pats... Viegli nebūs, – lēš nodaļas vadītāja.*

Tāpat saņemts norādījums, ka ministrijas

Ozolmuižā top jauns pansionāts

Šopavasār Alojas novada pašvaldība izolēja bijušās Ozolu lauksaimniecības skolas ēku kompleksu Ozolmuižā – kopmītnes, mācību un sadzīves korpusus. Kompleksa nomas tiesības uz 30 gadiem ar ierakstu Zemesgrāmatā ieguva SIA *Grow Agro*. Ar mērķi izveidot jaunu ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas institūciju jeb pansionātu nodibināts uzņēmums *Lappier Muiza*. Projekta vadītājs **Ainārs Liniņš**

SIA *Lappier Muiza* projekta vadītājs Ainārs Liniņš pie ēkas Ozolmuižā, kur plānots atvērt pansionātu

stāsta, ka tad, kad uzņēmumā radusies ideja par sociālās aprūpes centra izveidi, apbraukājis visai plašu apkārtni, meklējot piemērotas telpas. Tad uzzinājuši par Alojas pašvaldības piedāvājumu. Ja izdosies iecerētais, Ozolmuižā varētu tapt pat vesels sociālās aprūpes pakalpojumu komplekss.

Darbi sākti ar kopmītni ēkas 1. stāva remontiem. A. Liniņš atzīst, ka telpu plānojums jau ir piemērots pansionāta vajadzībām, vien jāveic kosmētiskie uzlabojumi – tiek mainīts grīdas segums, durvis un logi, atsvaidzināts sienu krāsojums. Logu maiņa līdz šim bijis viens no finansiāli apjomīgākajiem ieguldījumiem. Tāpat projekta vadītājs pusotru nedēļu pavadījis, lai ar skaidru plāksnēm un putuplastu aizdarītu visus caurumus. Viņš spriež, ka par to gan pašvaldība pelnījusi pārmetumus. – *Nesaprotu, kā ēkas varēja tā nolaist. Pašvaldība maksājusi par apkuri, bet, ja logi stāv vaļā, ir izsīsti vai nosēdušies, atstājot milzu šķirbas, tā ir naudas kūpināšana debesīs! Mēs šādas zaudējums nevaram atļauties.* Uzņēmums daudz labprātāk šo īpašumu būtu nopircis, ne nomājis, tomēr šāda piedāvājuma nebija, jo ēkām ir dažādi īpašnieki un šī procedūra būtu sarežģīta. A. Liniņš atzīst, ka ieguldīt savā īpašumā būtu daudz lielāka motivācija. Tāpat tas atvieglotu sarunas ar banku, ja nepieciešams kredīts plānu īstenošanai.

1. stāvā pansionāta iemītnieku vajadzībām pielaņģo arī tualetes un dušas, lai tās būtu pieejamas cilvēkiem ar kustību traucējumiem – grīdai jābūt vienā līmenī, bez sliekšņiem. Vajadzības gadījumā duša varēs ar speciālu gultu iesturt arī gulošos pacientus. Plānots, ka sākotnēji pansionāts varētu uzņemt 50–90 iemītnieku. Telpu pietiek. Pagaidām tiek strādāts pie pirmo divu stāvu apdzīvošanas. 2. stāva pielāgošanai nepieciešams daudz mazāk laika un resursu, jo to izmantoja pērn likvidētais bērnu ilgstošās sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrs *Zīles*, tāpēc viss jau tikpat kā gatavs dzīvošanai. Tur saglabāties arī medicīniskās aprūpes kabinets.

Tiesa, pagaidām par pansionātu var runāt tikai ieceru līmenī. Pilnīgas pārliecības, ka viss tiešām izdosies, vēl nav, jo zaļo gaismu jeb atļauju šādas institūcijas izveidei jāsaņem no Labklājības ministrijas. Un jau līdz šim bijušas vairākas situācijas, kad ministrijas prasības šķitušas grūti izpildāmas. Piemēram, jānosūta potenciālo darbinieku saraksts, iekļaujot datus par viņu izglītību. – *Kā man ko tādu izpildīt, kā varu veidot komandu, ja vēl nezinu, vai šo pansionātu mums atļaus atvērt. Nevaru izsludināt vakances un likt cilvēkiem iesniegt savu dokumentu kopijas sūtīšanai uz ministriju. Pagaidām ir skaidrība par vadītāju. Interese par iespēju šeit strādāt jau manāma. Vaicājuši gan tuvējās apkārtnes iedzīvotāji, gan diklīnēši. A. Liniņš lēš, ka te varēs dot darbu 30–40 cilvēkiem.*

Tāpat saņemts norādījums, ka ministrijas

speciālistiem nav pārliecības par to, vai šeit būs iespējams nodrošināt nepieciešamo platību katram iemītniekam. A. Liniņš stāsta par normatīviem, kas paredz, ka katram pansionāta iemītniekam jāatvēr 6 m² platības, gulošajiem klientiem tie ir 4 m². Projekta vadītājs atzīst, ka jau iepriekš uz ministriju nosūtīts inventarizācijas akts, kurā katras telpas platība redzama, turklāt istabās plānots izmitināt pa diviem cilvēkiem, lai gan kvadrātura pieļautu arī trīs iemītniekus. Process uz priekšu virzās lēni, un pašlaik ministrija noteikusi 6. martu kā datumu, līdz kuram jāiesniedz visa prasītā papildu dokumentācija. – *Atbalsta no ministrijas nav, lai gan šeit taču plānots veidot jaunas darbavietas, attīstīt pakalpojumu. Uzskatu, ka ierēdņiem vajadzētu būt daudz ieinteresētākiem, skaidrot mums to, ko, iespējams, nesaprotam, nevis vilkt visu garumā.* A. Liniņš arī norāda, ka pašos pamatos šī sistēma, kad uzņēmējs iegulda pamatīgus līdzekļus (šajā gadījumā tie būšot aptuveni 250–300 tūkstoši eiro), bet plānoto darbu viņam tomēr neatļauj veikt, būtu būtu padara viņu par situācijas kļīnīku. Tomēr ir arī institūcijas, ar kurām bijusi pozitīva pieredze, piemēram, Pārtikas un veterinārais dienests. Tā speciālisti sīki un smalki visu izskaidrojuši. Tāpat bijis arī ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu.

Kopumā A. Liniņš vērtē, ka potenciāls iesāktajam ir liels. Apzinot situāciju, secināts, ka pēc pakalpojuma noteikti būs pieprasījums. Turklāt tiek lēsts, ka šeit būs iespējams piedāvāt konkurētspējīgu cenu. A. Liniņš uzsver, ka privāts pansionāts nebūt nenozīmē dārgāku samaksu par uzturēšanos tajā. – *Rēķinājam, ka cena varētu būt pat par 20% zemāka. Jo mums nebūs tik strikti noteikumu kā pašvaldības iestādēm, viens cilvēks varēs uzņemties vairākus pienākumus. Optimizēsim resursus, aicināsim pašvaldības slēgt ilgtermiņa līgumus par fiksētu cenu. Tāpat teritorijā ir pietiekami plaša, lai veidotu pašiem savu dārzu, varbūt siltumnīcas. Lai seniori, kas to spēj, var darboties.*

Ar laiku var domāt par telpu papildu izmantošanas veidiem – piemēram, piedāvāt naktsmītnes vasaras nometnēm, jo ēkai ir vairākas ieejas, turklāt būs jāplāno arī augšējās stāvu sakārtošana. Šeit ir plaša ēdamzāle, virtuve. A. Liniņš gan skaidro, ka to remonts un pielāgošana mūsdienīgu vajadzībām prasīs lielus līdzekļus, tomēr, pansionāta iemītnieku skaitam augs, tas būtu lielisks risinājums. Savukārt pa koridoru var nokļūt blakus ēkā, kur ir gan sarīkojumu, gan sporta zāle. Tās šobrīd ir pieejamas vietējai sabiedrībai un tās tas būs arī turpmāk. Rīkojot pasākumu pansionātā, aicināti būs arī apkārtnes iedzīvotāji, varētu notikt arī kopīgas radošās darbnīcas.

Plānu ir daudz un tālejoši. Ja Labklājības ministrija SIA *Lappier Muiza* dos zaļo gaismu to īstenošanai, pansionāts pirmos klientus varētu sākt uzņemt, tuvojoties nākamajai vasarai.

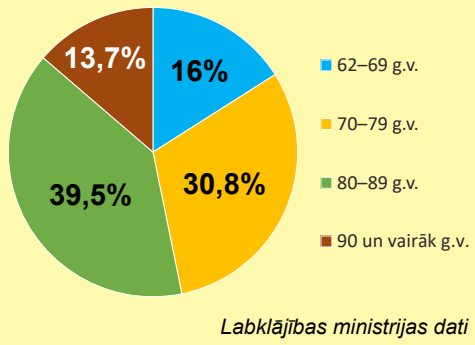
Pensijas vecuma iemītnieku skaits sociālās aprūpes centros

Latvijā 2019. gadā darbojās 13 valsts sociālās aprūpes iestādes un 98 pašvaldību un citu organizāciju sociālās aprūpes centri. Tieši pēdējie ir orientēti uz pensijas vecuma personu aprūpi un šajās iestādēs 2019. gada beigās vecumā no 62 gadiem atradās 6104 iemītnieku vai 86,7% no tajos izmitināto personu kopskaita.

No kopējā iemītnieku skaita pašvaldību un citu organizāciju sociālās aprūpes centros 62–69 gadu vecumā bija 980 pensijas vecuma personu, 70–79 g.v. – 1878 personu, 80–89 g.v. – 2410 personu un 90 un vairāk g.v. – 836 personu.

2019. gadā aprūpi mājās saņēma 14 243 pensijas vecuma personas. Savukārt 2016. gadā dienas centru pakalpojumus pensijas vecuma personām izmantoja vien 2268 pensionāri.

Sociālās rehabilitācijas iestādēs vecāka gadagājuma iemītnieku sadalījums pēc vecuma grupām, 2019. g. (procentos)

Novadu reforma liek piebremzēt Limbažu plānus par vēl vienas iestādes būvniecību

Limbažu novadā pēdējo gadu laikā izskatītas vairākas iespējas celt jaunu vai paplašināt esošo sociālās aprūpes iestādi. Pašvaldības vadītājs **Didzis ZEMMERS** atzīst, ka vajadzība pēc tā ir liela, tomēr līdz šim dažādu iemeslu dēļ neviens no plāniem nav īstenojies.

Vienu no iecerēm bija veidot piebūvi pansionāta *Pērle* Umurgas filiālē. Izstrādāta vizualizācija, veikti aprēķini, tomēr secināts, ka apkārtnē teritorija ir par mazu. Savulaik bijis plāns pansionāta vajadzībām pārbūvēt slēgtās Pociema skolas ēku, taču ideja atmesta, jo veco ēku pielāgot mūsdienu prasībām un nodrošināt vides pieejamību būtu pārāk sarežģīti. D. Zemmers vērtē, ka vispareizāk būtu celt jaunu ēku. Arī šāda ideja pārrunāta, spriežot, ka piemērota teritorija būtu Limbažos pie Mazezera. To-

mēr tas prasa apjomīgu finansējumu. Šādas būves izmaksas lēstas ap diviem miljoniem eiro. – *Pagaidām šādiem darbiem nav nekādu kredīta iespēju, un šobrīd, kad pašvaldībām samazina budžetus, mēs to arī nevaram atļauties.*

Tāpat pašvaldības vadītājs atzīst, ka sarunas par jaunas aprūpes iestādes būvniecību piebremzējušas arī administratīvi teritoriālās reformas dēļ. Jo, trim novadiem apvienojoties, situācija mainās, tādēļ, iespējams, mainās arī risinājumi.

Interesi par iespēju būvēt pansionātu novada teritorijā vairākkārt izrādījuši arī privāti uzņēmumi, tomēr arī tas palicis tikai ieceru līmenī. Turklāt viens no šiem variantiem bijis veidot ekskluzīvu mītnes vietu senioriem, kas nerisinātu pašvaldības vajadzību pēc šī sociālās aprūpes pakalpojuma.

Piejūras reģions – lieliska vieta, kur pavadīt vecumdienas

Salacgrīvas novadā ir divi pansionāti – ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrs *Brīze*, kas ir privāta institūcija, un veco ļaužu mītne *Sprīdīši* Korgēnē, kas ir pašvaldības iestāde. Tiesa, *Sprīdīši* ir mazs pansionāts, maksimālais iemītnieku skaits, ko tas var uzņemt, ir 19. Novada domes priekšsēdētājs **Dagnis STRAUBERGS** stāsta, ka pirms laba laika izskatīta iecere pansionāta vajadzībām pārbūvēt turpat blakus esošo veco skolas ēku, tomēr tehniski tas izrādījies pārāk sarežģīti un neekonomiski. – *Lai radītu pansionātu, kas atbilst mūsdienu prasībām, vieglāk būtu šo ēku nojaukt un celt no jauna.* Apsvērtā arī ideja par Korgēnes bērnudārza ēkas pārbūvi, tomēr arī tas prasītu lielus ieguldījumus. – *Būtu jābūvē lifts, jo ēkai ir divi stāvi. Veicamie rekonstrukcijas darbi būtu ļoti apjomīgi un ieguvums nebūtu tāds pats, kā būvējot ko jaunu.*

Cerība tikt pie jaunbūvēta pansionāta Salacgrīvas novadā parādījusies, kad izrādījusies interese par vēl viena privāta pansionāta celtniecību. Tam jau bijusi atrasta piemē-

rota vieta Ainažos. Pašvaldība projekta virzītājiem, starp kuriem bijuši arī aigauni, iznomājuši zemi. Tāpat aizvadītas vairākas tikšanās, pārrunājot iecerēto, tomēr nekādi būvdarbi tā arī nav sākusies. D. Straubergs stāsta, ka idejas autori pazuduši. Viņš spriež – acimredzot nav izdevies piesaistīt cerētos investorus.

Novada pašvaldības vadītājs gan vērtē, ka potenciāls šādi apņēmīdarbībai ir liels. Pieprasījums pēc pakalpojuma ir un būs, turklāt pansionāts, kas atrodas netālu no jūras, noteikti ir pievilcīgāks nekā, piemēram, iestāde lielas pilsētas centrā vai, gluži pretēji, kādā nomalē. – *Uzskatu, ka pansionātiem vajadzētu atrasties nevis kaut kur mežā, bet tieši nelielās pilsētās. Te tuvu ir veikali, tīrgaus, notiek dažādas sabiedriskās aktivitātes, kultūras pasākumi. Tā ir brīnīšķīga iespēja pavadīt vecumdienas skaidrā vietā un saņemt aprūpi.*

Savukārt pašvaldībai tas rada jaunas darbavietas, kā arī iespēju nodrošināt savus iedzīvotājus ar vietu pansionātā līdzšinējās dzīvesvietas tuvumā.

Sagatavoja **Aiga VENDELIŅA-ĒKE**

MAF

Mediju atbalsta fonds

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Par pielikuma «Tuvplānā» saturu atbild projekta īstenotāja – SIA «Zdēvniecība Auseklis».

Pielikuma redaktore Regina Tamane